

**בש"פ 8806/16 - מדינת ישראל נגד יצחק אברג'יל, מרדיי אייר
חסין, שמעון סבח, עופר בוהדנה, יוסף (ז'יז') לוי**

**בבית המשפט העליון
בש"פ 8806/16**

כבוד השופטת ד' ברק-ארץ

לפני:

מדינת ישראל

המבקשת:

נ ג ד

- המשיבים:
1. יצחק אברג'יל
 2. מרדיי אייר חסין
 3. שמעון סבח
 4. עופר בוהדנה
 5. יוסף (ז'יז') לוי

בקשה להארכת מעצר חמישית (ששית בוגע למשיב 3) לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם), התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: ט"ז בחשוון התשע"ז (17.11.2016)

בשם המבקשת:

עו"ד שרת משבג

בשם המשיב 1:

עו"ד שמשון וייס, עו"ד רוי גבריאל

בשם המשיב 3:

עו"ד גלאן קפלנסקי, עו"ד לירון שרכוביק

בשם המשיב 4:

עו"ד סער שפירו

בשם המשיב 5:

עו"ד רוזה אהרון

החלטה

1. בפני בקשה להארכת מעצרם של המשיבים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכוות אכיפה - מעצרם),

עמוד 1

© verdicts.co.il - פסק דין

כל הזכויות שמורות לאתר פסק דין

התשנ"ו-1991 (להלן: חוק המעצרים) החל מיום 24.11.2016 ב-90 ימים או עד למתן פסק דין בתפ"ח
15-07-24984 בבית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

2. זהה הבקשה החמשית המוגשת להארכת מעצרם של המשבבים 1, 4 ו-5, ובקשה ששית בעניינו של המשבב 3. במקור, הוגשה הבקשה גם ביחס למשבב 2, מרדי חסין (להלן: חסין). נוכח הסכמת בא-כוחו שהתקבלה ביום 13.11.2016, הוריתו ביום 15.11.2016 על הארכת מעצרו המבוקשת, אך שהחלטה זו אינה נוגעת אליו.

כתב האישום

3. ביום 13.7.2015 הוגש לבית המשפט המחוזי כתב אישום, בהם ארבעת המשבבים הרלוונטיים לענייננו - המשבב 1, יצחק אברג'יל, הוא נאשם 1 בכתב האישום (להלן: אברג'יל); המשבב 3, שמעון סבח, הוא נאשם 10 בכתב האישום (להלן: סבח); המשבב 4, עופר בוהדנה, הוא נאשם 12 בכתב האישום (להלן: בוהדנה); והמשבב 5, יוסף (ז'וז') לוי, הוא נאשם 13 בכתב האישום (להלן: לוי). כתב האישום, הכולל 13 אישומים, הוא ארכוך ומפורט מאד. נוכח זאת, יבואו להלן בסתמיך עיקרי האישומים הרלוונטיים למשבבים שבפני בלבד. לשם הקיצור, לא יצוין כאן חלקי של הנאים האחרים בכתב האישום. עוד יצוין כבר עתה כי האירועים שעליהם נסב כתב האישום התרחשו בעבר לשנת 2006. הגשתו של כתב האישום התאפשרה עם השלמה של חקירה ממושכת והגעה להסכים עם עדי מדינה.

4. האישום הראשון (אברג'יל) - על פי המתואר באישום זה, אברג'יל עמד בראש ארגון פשעה בינלאומי ביןלאומי שפעל בתבנית מאורגנת, היררכית ושיטתי, לפחות בין השנים 2002-2006 (להלן: הארגון). הארגון, כך נטען, כלל שלוש זרועות - "הזרוע האירופאית", "הזרוע הפינית", ו"הזרוע הישראלית" - והורכב מקבוצות עבריניות שונות שבראש כל אחת מהן עמד מנהל שהיה בקשר ישיר עם אברג'יל. לפי הטענה, פעילות הארגון כללה מעשי רצח וניסיונות רצח על רקע סכסוכים בין קבוצות עבריניות יRibot; עסקאות סמיים מסוימים שמימנו את פעילות הארגון; עבירות מס והלבנת הון; וכן רכישה של כלי נשק שונים שנועדו לימוש המטרות הפליליות של הארגון. בגין אישום זה יוחסה לאברג'יל עבירה של עמידה בראש ארגון פשעה לפי סעיף 2(א) לחוק מאבק בארגון פשעה, התשס"ג-2003 (להלן: חוק ארגון פשעה).

5. האישום השני (אברג'יל) - אישום זה נסב על מכירתם של 800 ק"ג קוקאין שהוסלקו במכונה תעשייתית בפרו ועל חלוקת התמורה שתתקבל מן המכירה. בסופו של יום, נמכרו חלק מהמסמים בשווי המוערך ביותר מ-32.5 מיליון שקלים, וסכום זה התחלק בין המעורבים, לרבות אברג'יל, כאשר חלק מהכספי ששימש בהמשך למימון של מעשי האלימות שביצעו על ידי הארגון. בגין אישום זה יוחסו לאברג'יל עבירות של "צוא", "יבוא", מסחר והספקה במסגרת ארגון פשעה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים המטוכנים [נוסח משולב], התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים המטוכנים) בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשעה; וכן של עשיית פעולה ברכוש אסור במסגרת ארגון פשעה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 4 לחוק איסור הלבנת הון, התש"ס-2000 בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשעה.

6. האישום השלישי (אברג'יל וסבח) - אישום זה נסב על אירוע שהתרחש ביום 30.6.2003 שבו הונח והופעל מטען רב עצמה ברכב שעמד בסמוך למשרד צאב רוזנשטיין (להלן: רוזנשטיין) בתל אביב. התכנון והביצוע של אירוע זה החל משלב השגת החומרה למטען החבלה ועד להפעלתו מתחאים בהרחבת בכתב האישום. פיזוץ המטען גרם לפציעתם של רוזנשטיין ושל ארבעה אנשים נוספים. בגין אישום זה יוחסו לאברג'יל וסבח עבירות של ניסיון לרצח

עמוד 2

במסגרת ארגון פשיעה לפי סעיף 3(1) לחוק העונשין התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין) יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; חבלה בכונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעה (3 עבירות) לפי סעיף 3(1)(א)-(3) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעה; קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעה לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות; וכן גרימת חבלה של ממש במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

7. האישום הרביעי (אברג'יל, سبح, בוהדנה ולוי) - אישום זה נسب על ניסיון התנקשות נוספת ברוזנשטיין שתכנן הארגון, על ידי הפעלת מטען חבלה ברחוב יהודה הלוי בתל אביב. האישום מתאר בפירוט את התוכנן שקדם לניסיון ההתנקשות ובפרט את אופן מימונו. הפעלתו של מטען החבלה במקורה זה הבילה למותם של שלושה אנשים ולפצעתם של 51 אנשים נוספים שהו באותו רגע באותו המקום, ביניהם רוזנשטיין, מאבטחיו ועובדיו אורח תמים. בגין אישום זה יוחסו לאברג'יל, לسحب, לבוהדנה וללוו עבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין (3 עבירות); חבלה בכונה מחמירה במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 329(א)(3) לחוק העונשין (3 עבירות) יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות; פצעה בנسبות מחמירות במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 334 ו-335(א)(2) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות (ריבוי עבירות); וכן קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 380 לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות (ריבוי עבירות); וכן קשירת קשר לפשע במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 449(א) לחוק העונשין יחד עם סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

8. האישום החמישי (אברג'יל) - אישום זה נسب על קשירת קשר לכואורה לגרום בכונה תחיליה למותו של דוד ביטון. האישום מפרט את יוזם הרצח על-ידי אברג'יל וכן את תוכנו. כמו כן, האישום מפרט כיצד בוצע הרצח ביום 14.1.2003 בחולון על ידי שלומי לוי, וכייד העביר אברג'יל סך של 30,000 דולר לגורמים המבצעים. בגין אישום זה יוחסו לאברג'יל עבירות של רצח לפי סעיף 300(א)(2) לחוק העונשין וקשירת קשר לפי סעיף 499(א) לחוק העונשין להשלמת התמונה יצוין כי אישום זה מיוחס גם לחסין.

9. האישום השישי (אברג'יל) - אישום זה נسب על קשירת קשר לייבוא סם מסוג קווקאין מדרום אמריקה לאירופה, באמצעות בלדיות, במסגרת הארגון ולשם קידומו. שויה של עסקת הסמים הרלוונטית לאישום זה עמד על כ-8.2 מיליון שקלים (אם כי בסופו של דבר העסקה לא הושלמה, ואחד מהגורמים המעורבים שילם כמחצית ה"חוב" בשל אחריותו לכך). בגין אישום זה יוחסה לאברג'יל עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

10. האישום השביעי (אברג'יל) - עניינו של אישום זה הוא בקשר kontakt לארגוני נאשימים נוספים יחד עם אחרים לייבא מיליון כדורי אקסטדי מהולנד לאוסטרליה ולמכור אותם שם, במסגרת הארגון ולשם קידום פעילותו. שווי הכספי שנסחרו בעסקה עמד על כ-33.6 מיליון שקלים אם כי גם במקרה זה העסקה לא הושלמה ואחד מהגורמים המעורבים שילם את "חובו" בשל כך. בגין אישום זה יוחסה לאברג'יל עבירה של יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשיעות לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוירוף סעיף 3 לחוק ארגון פשיעות.

11. האישום השמיני (אברג'יל) - אישום זה נسب על ניסיונו של אברג'יל להעביר 12 טון סם מסוג חשיש, בשווי של כ-117 מיליון שקלים, ממוקמו לספרד ומשם לKENDA. כתוב האישום מגולל את הניסיונות - שלא צלחו לבסוף - להוציא את העסקה לפועל. בגין אישום זה יוחסה לאברג'יל עבירה של ניסיון יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון

פשעה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוות סעיף 3 לחוק ארגון פשעה.

12. האישום האחד עשר (אברג'יל) - אישום זה נسب על פעילותה של הזורע הפנית של הארגון, ומפרט שורה של עסקאות סמים בינלאומיות שבוצעו על ידיה במהלך השנים 2004-2006. בגין המתואר באישום זה יוחסה לאברג'יל עבירה של "יצוא, יבוא, מסחר והספקה במסגרת ארגון פשעה לפי סעיף 13 לפקודת הסמים בצוות סעיף 3 לחוק ארגון פשעה".

13. האישום השלישי עשר (אברג'יל) - אישום זה מייחס לאברג'יל עבירות של התחמקות ממס או סיוע לאחר להתחמק ממס במרמה, וורמה ותחבולה במסגרת ארגון פשעה (ריבוי עבירות) לפי סעיף 2(5) לפקודת מס הכנסת, התשכ"א-1961 בצוות סעיף 3 לחוק ארגון פשעה. זאת, על רקע הטענה כי במהלך השנים פעיל אברג'יל על מנת להתחמק מתשלום מס או על מנת לסייע אחרים להתהמק מתשלום מס בגין הכנסותיהם של חברי הארגון מעסקאות הסמים שבוצעו במסגרתו, בסכום כולל של לפחות כ-227 מיליון שקלים. להשלמת התמונה יוער כי אישום זה מייחס אף הוא גם לחסין.

14. יתר האישומים בכתב האישום שלא פורטו לעיל אינם מיוחסים למי מהמשיבים שבפני.

הליך מעצר קודמים

15. בד בבד עם הגשת כתב האישום, הוגשה בקשה למעצרם של הנאים בו עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. הדיון בבקשת נדחה מעט לעת, בשל קשיים בהסדרת "צוגם של נאים שונים וכן בקשה דחיה שהוגשו על ידי שני הצדדים מסיבות שונות - בין היתר בקשה להזאת תעודה חישון על ידי המדינה, בקשה של סנגורים חדשים לשנות נוספת לשם לימוד של חומר חקירה ועוד. אף לאחר שהחלו להישמע טיעונים לגופה של הבקשה, נדרשו לשם כך מספר ישיבות, נוכת ההיקף העצום של חומר החקירה. על כן, בית המשפט המחוזי קיבל החלטות על מעצרם של המשיבים, ואלה הוארכו מעט לעת.

16. ביום 11.4.2016, לאחר שחלפו תשעה חודשים שבהם המשיבים במעצר (ועוד קודם לקבלת החלטה בבקשת עצרם עד תום ההליכים), הורה השופט מי' מזו על/arrestת מעצרם ב-45 ימים, בהסתמכת, וקבע כי לקראות תום תקופה זו תגיש המדינה בקשה חדשה להארכת מעצרם של המשיבים (בש"פ 2865/16).

17. ביום 2.5.2016 הגיעו בית המשפט המחוזי על מעצרם של סבח ולוי עד תום ההליכים המשפטיים נגדם. השניים הגיעו ערירים לבית משפט זה על ההחלטה, ואלו נדחו (בש"פ 4398/16 בעניינו של סבח (השופט "דנציגר) ובש"פ 4212/16 בעניינו של לוי (השופט ח' מלצר)).

18. ביום 7.7.2016 הורה השופט מזו על/arrestת מעצרם של המשיבים ב-45 ימים נוספים, החל מיום 12.7.2016 (בש"פ 5340/16).

19. ביום 6.12.2016 הורה בית המשפט המחויז על מעצרו של בוהדנה עד תום ההליכים המשפטיים נגדו. ערך שהגיש בוהדנה על החלטה זו נדחה (בש"פ 6197/16, השופט מלצר).

20. בשלב זה הגישה המדינה בקשה רבעית להארכת מעצרם של המשיבים, שנדונה בפני השופט נ' הנדל. בתחילת הוארך מעצרם של כל המשיבים בהסכם עד ליום 12.9.2016. בהמשך, ניתנו שתי החלטות נוספות בהסכם - באשר להארכת מעצרו של בוהדנה ב-72 ימים החל מיום 13.9.2016, ובאשר להארכת מעצרו של סבח ב-42 ימים, גם כן החל מיום ההחלטה ב-72 ימים החל מיום 13.9.2016. לבסוף, ביום 11.9.2016 החליט השופט הנדל גם על הארכת מעצרם של אברג'יל ולוי ב-72 ימים נוספים החל מיום 13.9.2016 (בש"פ 6446/16 מדינת ישראל נ' אברג'יל (11.9.2016) (להלן: עניין אברג'יל)). בהמשך ביקשה המדינה הארכת מעצר קצירה נוספת בעניינו של סבח בלבד, וזאת על מנת לאחד ביןו יתר המשיבים. בקשה זו התקבלה בהסכם (בש"פ 7912/16, השופט א' שחם).

21. להשלמת התמונה יציין כי בית המשפט המחויז טרם הכריע בבקשתו לעצור את אברג'יל עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, נוכח שינויים בייצוגו וכן בשל היקף חומר הראיות. דיון לעניין הראיות לכואורה נקבע בבית המשפט המחויז לחודש ינואר 2017. כן יעיר שאברג'יל מרצה כתעונש מאסר צפוי להסתיים בסוף חודש פברואר 2017.

מהלך הדיונים בתיק העיקרי

22. בין לבון התעכבו גם ההליכים בתיק העיקרי, בין היתר בשל היקף חומר החקירה וקשיים בהסדרת ייצוגם של חלק מהנאשמים. בתחילת דחה בית המשפט המחויז את מועד שמיעת הראיות לחודש ספטמבר 2016, אך בהמשך הוא נדחה בשנית לחודש ינואר 2017. עם זאת, כתעונש מאסר צפוי להתחיל במועד זה, כי אלה יתקיימו במתכונת של שלושה דיונים בשבוע, וכי בהתאם לצורכי תישקל האפשרות לקיים אף ארבעה דיונים בשבוע.

הבקשה הנוכחית להארכת מעצר

23. בהמשך להליכים המתוארים לעיל, הוגשה הבקשה שבפני להארכת מעצרם של המשיבים ב-90 ימים נוספים. ביום 17.11.2016 הוציאתי על הארכת מעצרם של המשיבים עד למתן החלטה אחרת על ידי.

24. לטענת המדינה, הארכת המעצר היא מחויבת המציאות לנוכח המסוכנות הגבוהה מכך שנש��פת מן המשיבים, מסוכנות הנלמדת מן המעשים החמורים המיוחסים להם בכתב האישום ומנסיבות ביצועם. המדינה מדגישה כי המשיבים פעלו במסגרת ארגון פשיעה היררכי רב זרועות אשר פעילותו התאפיינה בתחום עברייני ברמה הגבוהה ביותר ואשר לא כלל באמצעות השתתפות מטרותיו, תוך נקייה באליםות כדים פעילות קבועה.

25. נוסף על כן, המדינה טוענת כי מסוכנותם של המשיבים מתעצמת נוכחותם עבρם הפלילי, הכול לרשותם בעבירות חמורות רבות. כך, לאברג'יל שתי הרשעות קודמות קטין, בין היתר בעבירות של רצח, ניסיון רצח ועבירות סמיים, בגין שהוא נדון ל-18 שנות מאסר. כמו כן, אברג'יל הורשע בבלגיה (שלא בפנוי, לאחר שנמלט מהמדינה) בעבירות של ניהול ארגון פשיעה וסחר בסמים ונדון לחמש שנות מאסר. בנוסף, בשנת 2008 הוגש בארצות הברית כתב אישום נגד אברג'יל

ואחרים, בין היתר בגין רצח ועסוקאות סחר בסמים. בגין עבירות אלה הוא נדון בארצות-הברית ל-102 חודשי מאסר שאוותם הוא מרצה CUT בישראל. לשבח 12 הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות, רכוש וסמים, שבגין הוא ריצה חמישה עונשי מאסר. לבוהדנה תשע הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות רכוש ואלימות, שבגין ריצה מספר תקופות מאסר. ללו' שמנוה הרשעות קודמות, בין היתר בעבירות אלימות ורכוש, ובגין ריצה אף הוא מספר תקופות מאסר.

26. המדינה מוסיפה כי ביחס לכל המשיבים קיימן חשש כבד להימלטות מהדין. נטען כי חשש זה עולה באופןainerenti מהעבירות שבהם המשיבים מואשמים, וכן נוכח העובדה שהנאשמים בפרשה מילטו חלק מהמעורבים בפעולות הארגון לחו"ל על מנת להסתיר את מעשיהם.

27. המדינה מוסיפה כי היא מודעת לכך שחל עיקוב בשמיות משפטם של המשיבים, אלא שלשיתה, עיקוב זה נובע בין היתר גם מן הקשיים בהסדרת יציגום של הנאים השונים וכן מבקשות שהוגשו על-ידי בא-כוחם לדחית דינונים. בפרט, מצוין כי הדחיה الأخيرة של מועד שמיעת הראיות לחודש ינואר 2017 התקבלה נוכחה בקשה בא-כוחו של אברג'יל. המדינה מצינית כי בעת الأخيرة נשמעה עדותו המוקדמת של מי שהיה נאשם 7 בכתב האישום (והורשע במסגרת הסדר טיעון) וכן כי התקיימו מספר דיןונים בעתרתם של חלק מהנאשמים לגילוי ראייה חסוויה. כמו כן, המדינה מדגישה כי המועד הצפוי לשמיית ההוכחות הוא קרוב (chodosh yinajar 2017), וזאת בקצב "מוגבר". המדינה אף מצינית כי הארכת המעצר الأخيرة בעניינים של המשיבים, שעליה החליט השופט הנדל (ראו פסקה 20 לעיל), התבססה בין השאר על אותו מועד סמוך לתחילה של שמיעת ההוכחות, וכי בעת מועד זה אף התקרב יותר.

28. מנגד, המשיבים מתנגדים להארכת המעצר המבוקשת. בכלל, הם מצביעים על הזמן הרב שחלף מאז הוגש כתב האישום, כאשר המשפט עצמו טרם החל.

29. בא-כוחו של אברג'יל ממקד את טענותיו בהטענת ההליכים בבית המשפט המחויז ובתקופת המעצר הממושכת שבה שואה אברג'יל, בפרט בשם לב לכך שהעבירות המียวחות לו בכתב האישום בוצעו לכואורה עד לפני כעשור. בהמשך לכך נטען כי נוכח היקף החומר בתיק, וכן נוכח העובדה שבא-הכוח הנוכחי מונה לייצוג בחודש Mai האחרון, קיימן חשש כי דינויי ההוכחות לא יחולו בחודש ינואר הקרוב. התוצאה לשיטתו היא כי אברג'יל ישאר במעצר זמן רב טרם יתקדם המשפט נגדו.

30. בא-כוחו של סבח מצטרף לטענות בדבר התמשכות ההליכים. כמו כן, הוא מבקש להציג כי המעשים המียวחות לסייע מציריים אותו לכל היותר כ"חיל זוטר" בארגון. בהקשר זה נטען כי חלק מהנאשמים בפרשה, שהיקף המעשים המียวחות להם בכתב האישום דומה לזה של סבח, שוחררו בתנאים מגבלים לאחר קבלת תסקירות בעניינים, או לחופין נעצרו בפיקוח אלקטרוני. בנסיבות אלה, לשיטתו, אין מקום להארכת מעצר נוספת נספתח של סבח מאחוריו סורג ובירח. בא-כוחו של סבח אף הביע הסכמה עקרונית להארכת המעצר בכפוף לכך שיוגש תסקירות בעניינו.

31. בא-כוחו של בוהדנה טוענת כי נוכח הבקשה שהגישה לשחרורה מייצוג היא מתקשה לטעון בעניינו, אך מצביעת על כך שמל מחוקו של בוהדנה בפרשה מינורי יחסית, כנאים באישום הרביעי בלבד. על כן, בהתחשב בהחלטות שניתנו בעניינים של נאים אחרים שחלקם דומה, כך נטען, יש מקום להורות על שחרורו. בא-כוחו של בוהדנה הביעה אף היא הסכמה עקרונית להארכת המעצר בכפוף להגשת תסקירות.

32. בא-כוחו של לוי מדגש גם הוא את חלקו המצוומצם יחסית של לוי בפרשה. הוא מציין כי מה שעמד בפני בית המשפט המחויזי כאשר הורה על מעצרו עד תום ההליכים היה עברו הפלילי של לוי, ואולם מוסף כי אפילו היה הדבר נכון בזמןו, הרי שבשלב זה לא ניתן עוד ליחס לכך משקל ממשועתי, נוכח הזמן שחלף והתmeshות ההליכים.

33. בתשובתה, מדגישה באת-כוח המדינה כי בהליך המעצר עד תום ההליכים - הן בהחלטתו של בית המשפט המחויזי והן בהחלטות בערים עלייהן - נערכה הבדיקה דקדקנית בין הנאים השונים מבחןת מידת מעורבותם בפרשהomidat mesukanot, ובהתאם לכך חלקם נעצרו בפיקוח אלףטרוני וחלקם שוחררו בתנאים מגבלים. לשיטת המדינה, הבדיקה אלה מצדיקות את המשך מעצרם של המשיבים שבפני שהם בעלי עבר פלילי מכבד וחמור, ושבעניהם קיימים חשש ממשועוט לשיבוש הליכים ולהימלטות מן הדין. המדינה סבורה כי מטעם זה אף אין מקום להארכת מעצרם בכפוף להזמנת תסקרים.

ד.ין והכרעה

34. נקודת המוצא להכרעה במקורה Dunn, נסף על סעיף 62 לחוק המעצרים, היא החלטתו של השופט הנדל מיום 11.9.2016 שבה נקבע כי באיזון הכלול שבין המ██ונות הנשקפת מן המשיבים לבין קצב התקדמות של משפטם נוטה הקפ לטובת הארכת מעצרם (ענין אברג'יל שהוזכר לעיל). בעת, בחלוּף תקופה נוספת, יש לבחון האם סטה נקודת האיזון ביחס לכל אחד מן המשיבים, בהתחשב מכלול נסיבות העניין.

35. אברג'יל - עניינו של אברג'יל נבדל מעניינים של יתר המשיבים שבפני, בכמה היבטים. ראשית, אברג'יל הוא לא ספק הדמות הדומיננטית ביותר בכתב האישום, כמו שלפי הנטען עמד בראש הארגון, על כל המשתמע מכך. כמעט כל האישומים בכתב האישום, למעט האישומים התשייעי, העשריו והשנים-עשר מיוחסים לו. מן העבר השני, אברג'יל הוא היחיד מבין המשיבים שבפני שלגביו טרם התקבלה החלטה באשר למעצרו עד תום ההליכים, וזאת כאשר הארכת מעצרו מתבקשת זו הפעם החמישית. אכן, זהו מצב עייתי, אשר המנגנון הקבוע בחוק המעצרים אינו מכoon אליו. אולם, אין זו הפעם הראושונה שבה נדרש בית משפט זה להאריך מעצר עוד טרם התקבלה החלטה בבקשתה לערער עד תום ההליכים (ראו למשל: בש"פ 8318/2013 מדינת ישראל נ' عبدالקader, פסקה 37 (22.12.2013) (להלן: ענין عبدالקader)). כפי שאבהיר להלן, באיזון הכלול בין השיקולים הציגים לעניין, אני סבורה כי יש הצדקה להימנע מהארצת מעצרו של אברג'יל.

36. אכן, ככל שמתארכת תקופה המעצר, נע האיזון המוסדר בסעיף 62 לחוק המעצרים אל עבר זכותו של הנאשם לחרירות, בשים לב לכך שעומדת לו חזקת החפות (ראו: בש"פ 8086/15 מדינת ישראל נ' רפאלוב, פסקה 22 (9.12.2015); בש"פ 895/16 מדינת ישראל נ' מאיסוט, פסקה 7 (21.2.2016)). יחד עם זאת, חלוף הזמן אינו נסיבה העומדת לבדה. לצד יש להביא בחשבון מכלול של שיקולים, ובכלל זה את מידת המ██ונות הנשקפת מה הנאשם, את עברו הפלילי, את חומרת המעשים המיוחסים לו ואת החשש מפני הימלטות ושיבוש הליני משפט (ראו: בש"פ 2879/09 מדינת ישראל נ' רובין, פסקה 11 (17.5.2009)). זאת ועוד: בתיק המתיחס למערך מורכב ומסועף של ארגון פשיעה המורכב ממספר NAMES, ומונה אישומים רבים ומאות עדדים, אמת המידע לבחינת קצב התקדמותו של המשפט שונה בהכרח מאמת המידע לבחינת קצב התקדמות בתיקים אחרים (ראו: בש"פ 8840/11 מדינת ישראל נ' גזורי, פסקה 8 (13.12.2011); בש"פ 6703/16 מדינת ישראל נ' ابو כתר, פסקה 15 (11.9.2016)). זהו גם הרקע לתיקון שהוכנס בחוק המעצרים המקורי לבית משפט זה סמכות, במרקם חריגים ומורכבים, להאריך את מעצרם של NAMES

העozרים למעלה מתשעה חודשים ב-150 ימים, חלף ההארכה ה"סטנדרטית" בת 90 הימים (ראו: סעיף 62(ב) לחוק המיעצרם. ראו גם: בג"ץ 2442/11 שטנגו נ' יור' היכנסת, פסקאות 37-43 לפסק דין של הנשיה א' גרוניס (להלן: עניין שטנגו) (26.6.2013).

37. על רקע זה, אין מקום להורות על שחררו של אברג'יל ממעצר. אכן, התמימות ההלכית בתיק העיקרי - וכן בהלכי המיעצר עד תום ההלכיות - מעוררת קושי. אולם, קושי זה אינו רובץ לפתחה של המדינה בלבד. בהקשר זה יש לשים לב גם לשינויים שהלו ביצועו של אברג'יל ובבקשות לדחית מועד שהוגשו מטעם סנגוריו (ראו גם את דבריו של השופט הנדל בהקשר זה בעניין אברג'יל, בפסקה 3). אין בדברים אלה כדי למתוח ביקורת על התנהלותם של הסנגוריים, אלא אף להציגם את המורכבות המאפיינת את ניהול ההלכיות בפרשה דן. כמו כן, יש לחת את הדעת על כך שנוכח התנודות בהלכי המיעצר ובתיק העיקרי, חלק מהארכות המיעצר הקודמות בבית משפט זה ניתנו לתקופות קצרות מ-90 ימים, כפי שתואר לעיל.

38. הדברים מקבלים משנה תוקף נכון עבורי הפלילי המכבד של אברג'יל והמסוכנות הרובה הנשקפת מן העבירות המיוחסות לו כתע - אשר די להפנות לעובדות כתוב האישום על מנת ללמידה על חומרתה.

39. לבסוף, אפשר לציין כי העובדה שאברג'יל מריצה כת מאסר מקהה את מידת הפגיעה בחירותו, לפחות בשלב זה (ראו: בש"פ 5777/16 מדינת ישראל נ' אדרי, פסקה 10 (27.7.2016)).

40. נכון האמור, בכל הנוגע לאברג'יל, מצאתי לנכון להיעתר לבקשת המדינה.

41. سبح - הטיעון המרכזי שהעליה סבח היה כי הגיע העת לבחון את האפשרות לשחררו לחופת מיעצר, או לכל הפחות למיעצר בפיקוח אלקטרוני, ועל כן אין מקום להארכה נוספת של מעצרו מאחוריו סורג ובריח. בהקשר זה ביקש سبح ליתן משקל ממשמעותי לכך שהליך הלאורי בפרשה הוא מצומצם. טענה זו אין בידי לקבל. כאמור, לסבח מיוחסת מעורבות באישומים השלישי והרביעי. במסגרת זו הוא מואשם בעבירות חמורות ביותר, ובכלל זה בעבירות רצח וניסיון רצח - והיכול במסגרת ארגון פשיעה. בוחינת פרטיו של כל אחד מאישומיו אלה אף מדגישה כי המעורבות המיוחסת לסבח אינה עניין של מה בכאן. במסגרת האישום השלישי הוא מואשם במעורבות ישירה בהכנות לניסיון ההתקשות ברזונשטיין על-ידיvrן שלקח חלק בהכנות של מטען החבלה, בהטמנתו ברכב ששימש לניסיון ההתקשות ובבידיקתו. כמו כן, במסגרת האישום הרביעי מואשם סבח בין היתר בכך שמסר את מטען החבלה שהיא מיועד לניסיון ההתקשות השני ברזונשטיין לידי של לו. אכן, בסופו של דבר המטען התגלה ללא תיקון והוחלף - אולם אין בכך כדי להמעיט מחומרת המעשים. מכל מקום, ישנה אף תשתיית ראייתית לכ准确性 הקשרת את סבח גם למסירתו והרכבתו של המטען השני, אשר הפעלו הובילה לבסוף למותם של שלושה אזרחים ולפצעיהם של 51 נוספים (עניין זה ראו החלטתו של השופט דנציגר בערר שהגיש سبح על ההחלטה לעצמו עד תום ההלכיות: בש"פ 4398/16 הנזכר לעיל, בפסקה 11)). ברי אפוא כי מן המעשים המיוחסים לשבח עולה במידה רבה של מסוכנות. אכן מדובר בשני אישומים "בלבד" אך בהשוואה למשפטים אחרים כל אחד מהם היהorchesh נחשב לכתבי אישום "מכובד" בפני עצמו. בשים לב לעוצמתה של המסוכנות האמורה - גם בשלב זה - אין סבורה כי חלוף הזמן מצדיק את שחררו של سبح מן המיעצר.

42. עלvrן יש להוסיף את עבורי הפלילי המכבד של سبح. כאמור, לסבח 12 הרשעות קודמות בעבירות חמורות. הרשעתו الأخيرة היא משנת 2010, ועניינה פרשת הרצח הטרגי של מרגריטה לאוטין ז"ל לנגד עיניהם של בן זוגה

וילדה בשנת 2008. סבה הורשע במסגרת הסדר טיעון בקשרית קשור לביצוע הרצח ובסיוע למבצע הרצח לאחר מעשה, ונדון לשבע שנים מססר (בנכוי ימי מעצרו). בא-כוחו של סבה הדגיש את העובדה שההרשעה נסבה על מעשים שבוצעו לפני כשנה וחצי. אולם, דומה שחווצה לא פחות העובדה שמדובר על מעורבות בפעולות פלילתית חמורה ביותר ששוכנעה לפני כשנה וחצי. על רקע זה ובנסיבות המתוירות, נוטה נקודות האיזון לעבר האינטראס הציבורי.

43. באשר לטענה שהעליה סבה בדבר חוסר שווון בין נאים שנסיבותיהם דומות והוחלט לשחררם לחופפת מעצר או לעצם בפיקוח אלקטרוני יאמר כי מקומה של טענה מסוג זה הוא, באופן מסותתי, במסגרת הליך המעצר עד תום ההליכים (ראו: עניין אברג'יל, בפסקה 5). ואכן, בערר שהגיש סבה על החלטתה לעצמו עד תום ההליכים נדונה בהרחבה טענת האפליה שהועלתה על ידו. בהקשר זה קבע השופט דנציגר כי קיים שינוי רלוונטי המצדיק את הבדיקה בין סבה לנאים אחרים בפרשה - שינוי הנעוז בין היתר בעבר הפלילי השונה של כל אחד מהנאשמים; בחולשה ראייתית מסוימת הנוגעת לחלקם; ובטעמים פרטניים שאפשרו בנוגע לחלקם מעצר בפיקוח אלקטרוני (בש"פ 4398/16 הנזכר לעיל, בפסקה 15). בר依 כי החלטתי זו אינה מושחת כמסגרת לערעור על החלטתו של השופט דנציגר, ובמובן זה אין מקום לסתות מקביעותיה. עם זאת, ככל שטעןתו של סבה מכוננת לפרקי הזמן שחלף מאז ניתנה ההחלטה זו, הרי שאינו סבורה כי בנקודת הזמן הנוכחי יש בכך כדי לשנות מן המסקנה שאליה הגעת - וזאת כאמור על רקע המסתוכנות הרבה הנש��ת מסבב נוכח המעשים החמורים המיוחסים לו ועבരם הפלילי הכבד, אשר גם בעת ההז משקלם גובר על האינטראס הציבורי.

44. בודינה ולוי - עניינים של בודינה ולוי הוא דומה לצורך ההליך שבפני, וגם בעניינים הגעתו לאותה מסקנה. כאמור, בא-כוחם טענו כי המעשים המיוחסים להם מתמצאים באישום הרביעי לכתב האישום. עם זאת, כפי שציינתי לעיל, ובשינויים המחייבים, די בכך כדי להעיד על המסתוכנות הרבה הנש��ת מהם, אשר אין בחולוף הזמן כדי להפחית משקללה. לצורך, במסגרת האישום הרביעי מיוחסות לבודינה ולוי שלוש עבירות של רצח לצד עבירות אלימות נוספות. על פי עובדות האישום הרביעי לוי היה מי שקיבל את מטען החבלה שנועד לשמש להמתתו של רוזנטשטיין - בשתי הזרמיות שונות (שכנן המטען הראשון היה פגום, ועל כן נדרש מטען מותקן), ואילו בודינה היה האדם שהניח את המטען על גג המשרד שאותו נגש רוזנטשטיין לפקו. כמו כן, בודינה ולוי קיימו לכואורה תכניות לעבר המקום, בהמתינו להגעתו של רוזנטשטיין - ובוסףו של דבר כאשר הגיע למקום, היה זה לוי שהודיע על כך למי שהפעיל את המטען. על רקע זה, ובשם לב גם לעברם הפלילי המכבד של בודינה ולוי (ולקר שהרשעתם האחרון היא משנת 2013), לא מצאתי כי בחולוף הזמן מצדיק את דחיתת הבקשה להארכת מעצרם בעת ההז.

45. יעיר כי גם טענתו של לוי באשר לאפליה בין נאים אחרים בפרשה נדונה בהחלטה שנייתה בעבר שהגish על ההחלטה לעצמו עד תום ההליכים, ונדחתה (ראו: بش"פ 4212/16 לוי ב' מדינת ישראל, פסקה 22 (30.6.2016)). הדברים שנאמרו בעניינו של סבה בהקשר זה יפים גם לעניינו של לוי.

46. באשר לטענותיו של בודינה באשר לאפליה בין נאים - בהתאם לאמור לעיל, המסתגרת המתאימה יותר להעלאתו - בשלב זה - היא בקשה לעזון חוזר בהחלטה לעצמו עד תום ההליכים. יחד עם זאת בשים לב לכך שטעןתו לא נדונה בערר שהגיש בודינה על ההחלטה לעצמו עד תום ההליכים (בנגיגוד לשבח ולוי), מצאתי לנכון להתייחס בקצרה, ולוי בבחינת למללה מן הצורך, לטענה האמורה. לאחר שבחןתי את החלטותיו של בית המשפט המחויז אני סבורה כי על פני הדברים אין לה בסיס. כך, נאשם 11 נער בפיקוח אלקטרוני בהסכם המדינה נוכח חולשה ראייתית ממשמעותית בוגר למעורבותו באירוע האישום הרביעי (ראו: פסקה 48 להחלטתו של בית המשפט המחויז מיום

2.5.2016 גם נאשם 4 נעצר בפיקוח אלקטרוני בין היתר בשים לב לחולשה ראייתית משמעותית ביחס לאישומים המזוהים לו, וכן בשים לב לכך שטיב מעשיו נגע בעיקר להיבט הסמים ולא באירועים אלימים וכן שעברו הפלילי אינו כולל עבירות אלימות כלשהן (שם, בפסקה 50). באשר לנאים 9, כאשר הורה בית המשפט המוחזק על מעצרו בפיקוח אלקטרוני הוא ציין כי הוא עושה כן בשים לב לכך שאין לחובתו הרשות קודמות ולכך שאין במקרה ראיות בדבר המשך התנהלות עברינית שלו מאז האירועים הנ眷נים בכתב האישום (שם, בפסקה 54). אכן, בחלק מן החלטות הרלוונטיות ניתן גם משקל למשמעותם של הנאים השונים ולמידת מרכזיותם בפרשה (ראו למשל בפסקה 7 להחלטתו של בית המשפט המוחזק מיום 10.3.2016, בעניינו של הנאשם 17). יחד עם זאת, לא היה זה שיקול שעדمد לבדו - ולצדנו נבחנו לעומק גם טיב המעשים המזוהים לנאים, התשתית הראייתית כנגד הנאשם וכן עברו הפלילי של הנאשם ומידת המסוכנות שעלה הוא מלמד. על רקע זה, אני סבורה כאמור כי יש בסיס לטענותיו של בוגדנה. זאת, מבלי לפגוע בזכותו לפנות בכל עת בבקשת לעיון חוזר בתנאי מעצרו, באמצעות התקיים התנאים לכך.

.47 אשר על כן, גם בעניינים של סbeh, בוגדנה ولوו - מצאתו לנכון להיעתר לבקשת המדינה.

סיכום

.48 לקרהת סיום "אמר כי מעל הבקשה כולה "מרחפים" שני שיקולים נוספים - שמחזקים אף הם את המסקנה שאלה הגעתית. השיקול הראשון נעוץ בחשש מפני שימוש הליכים, הטעוע במקרים שבהן העבירות בוצעו במסגרת ארגון פשיעה (ראו למשל: בש"פ 5491/13 מדינת ישראל נ' פלוני, פסקה 7 (13.8.2013)), ולא כל שכן ארגון בינלאומי רב-זרועות כגון זה שבמקרה דן. הדברים אמורים בפרט בכל הנוגע לחשש המשמי מפני האפשרות להימלטות מאיימת הדין בנסיבות אלה (ראו: בש"פ 5272/06 מדינת ישראל נ' מוסלי, פסקה 9 (13.8.2006)). השיקול השני עניינו בגישה הכללית שבה נוקט בית משפט זה ביחס למסוכנותם של אלו הפועלים לכואורה במסגרת ארגוני פשיעה (ראו: שם; בש"פ 6471/08 מדינת ישראל נ' אבוטבול, פסקה 17 (29.7.2008); עניין عبدالקדר, בפסקה 39)).

.49 אין לכך - קצב התקדמות ההליכים בפסקה דן לא היה משביע רצון עד כה. בהקשר זה, כאמור, הקושי שבפני טבוע במתח המובנה בין ההליכים ה"רגילים" לגבי ניהול הליכים והתקשורת בין האילוצים המזוהים ב"מגה תיקים" שעוניים פעילות עברינית מסוימת, ולא כל שכן במסגרת ארגוני פשיעה (ראו: בש"פ 1954/11 מדינת ישראל נ' זגורוי, פסקה 4 (23.3.2011); עניין שטנגר, בפסקה 42 לפסק דין של הנשיא גרוניס; בש"פ 3957/14 מדינת ישראל נ' ציאל, פסקה 4 (10.6.2014)). הדברים אמורים בהחלטה במקורה שבפניו אשר נסב על פרשה חריגה במדינה ובchromertha, כפי שהוא מכתב האישום. בהקשר זה יש לומר כי התרשםתי שבעת זו המדינה עשו את מיטב המאמצים על מנת לקדם את ההליכים במהירות הרואה. לא לモתר לציין כי הבקשה הוגשה למסגרת של 90 ימים - חרב האפשרות, לכואורה, במקרים מסוים זה, לבקש להאריך את מעצרם של המשיבים ב-150 ימים (ראו לעיל פסקה 36). אני סבורה כי יש טעם בהתנהלות זהירה זו.

.50 סוף דבר: הבקשה מתකבלת. אני מורה על הארצת מעצרם של המשיב 1 והמשיבים 3-5-90 ימים נוספים, החל מיום 24.11.2016 או עד למתן פסק דין בעניינים בתפ"ח 24984-07-15 בבית המשפט המוחזק בתל אביב-יפו, לפי המוקדם.

ניתנה היום, כ"ז בחשוון התשע"ז (28.11.2016).

עמוד 10

